

Rècord en l'abandonament de mascotes.

Com a dada orientativa, a l'Estat Espanyol durant el 2004 es van abandonar més de 100.000 gossos, però la xifra es preveu molt més alta, ja que només conta els que han estat recollits a protectores, falten els milers que han estat exterminats a les gosses municipals, i cal agregar també el nombre de gats abandonats, molt més difícil de calcular (només un 1,6% arriba als refugis), la resta mor o es queda als carrers formant colònies.

La xifra total ronda el **mig milió d'animals abandonats per any**. Això potser no resulta cridaner al nostre país, aficionat com tots sabem a la crueltat amb animals, però a la resta d'Europa causa estupor i és motiu per a sentir-nos avergonyits de la nostra imatge com país presumptament civilitzat; **“Els 100.000 gossos de la Vergonya. Espanya rècord en l'abandonament de mascotes”**. Titulava El Semanal (nº 924 10-7-2005).

“Als refugis només hi arriba un 10% dels animals abandonats, la resta, moren o desapareixen de diverses maneres que abasten des dels sacrificis oficials en gosses municipals, al tràfic il·legal per a experiments de laboratori, el segrest per a participar en baralles clandestines, la compravenda il·legal en fires i mercats ambulants, el sacrifici en rituals i cerimònies, la tortura per part de disbauxats, com a blanc per a caceres autoritzades per les Administracions i altres circumstàncies amagades, que gairebé mai arriben a l'orella de la ciutadania”. El tracte als Animals a Espanya (Alfonso Lafora, Ed. Oberon, Madrid 2004).

L'abandonament està penat per llei i es castiga amb multes de fins a 20.000 euros, però es continuen deixant cadellades senceres a les portes de les gosses, en abocadors, parcs, carreteres i autopistes, pel que molts també moren atropellats i a més ocasionen greus accidents.

El problema és de tal magnitud que la Direcció General de Tràfic, va elaborar un estudi que aporta dades alarmants: **6.227 accidents a l'any 2004 es van deure a la col·lisió amb un animal** (de companyia o salvatge). Ni més ni menys que 17 diaris. La majoria eren gossos: 1.321. Entre les víctimes humanes, 17 morts i 472 ferits.

Què podem fer?

- **Reflexiona abans d'adquirir un animal:** Si és compatible amb el teu treball i vida, si tindràs temps per a cuidar-lo i educar-lo, que cal treure-li a passejar plogui o pedregui, que inevitablement deixarà pèl, que farà alguna destrossa, que cal dur-lo al veterinari i això suposa una despesa, que has de controlar la seva natalitat i que en els teus desplaçaments i vacances hauràs de contar amb ell. Adquirir un animal és una enorme responsabilitat i un seriós compromís ètic.
- **No regalis animals**, no són joguines són éssers vius, a més tu desconeixes si la persona a la qual li regales l'animal ha valorat seriosament la seva capacitat per a acollir-lo, i menys si són nens. No fomentis l'abandonament.
- **No compris animals**, acudeix a una protectora, allà hi ha animals abandonats de totes les condicions esperant ansiosament que algú els adopti. Tu pots salvar-lo.
- **No siguis “cadellista” ni “pedrigrista”**. Cada vegada que s'adquireix un exemplar de raça s'està condemnant paral·lelament a que un abandonat no trobi amo. El mateix succeeix amb els cadells, les protectores estan plenes d'animals que també van ser en el seu moment preciosos cadells.

Partit Antitaurí Contra el Maltractament Animal

El Partit que defensa els drets de TOTS els animals

info@pacma.net - www.pacma.net

C/ Berastegi, 1-1º izq. 48001 Bilbao, Bizkaia

Tel. 639 376 772 - Fax. 944 243 255

Afília't al PACMA i lluita pels animals amb nosaltres!

No l'abandonis!

Sigues responsable!

“Es pot afirmar amb tota seguretat que aquell que és cruel amb els animals no pot ser bona persona.”

Arthur Schopenhauer (filòsof)

Mort cruel en camps d'extermini.

Les **protectores** són un remei en països on no s'abandonen animals i tan sols es recullen per causes de força major. Però a l'Estat Espanyol, l'escassa conscienciació tant de la població com de les administracions per a posar remei a un problema que generem nosaltres mateixos, fa que la situació sigui insostenible. Gairebé sense ajuda institucional ni econòmica, les protectores funcionen a força de molt esforç i treball de persones individuals i voluntaris que no donen abast davant l'elevadíssim nombre d'animals abandonats. Algunes estan en condicions molt dolentes.

Les **gosses municipals**, en canvi, amb els diners de tots els contribuents, funcionen a tota marxa, i en definitiva surten més cares al ciutadà que si s'apliquessin realment polítiques i programes per a evitar l'abandonament, que és al cap i a la fi el que genera la despesa.

"Les gosses són autèntiques plantes d'extermini. Algunes pràctiques denunciades són esgarrifoses: gossos asfixiats amb el tub d'escapament d'un automòbil o infermeries convertides en cambres de gas on s'amunteguen animals de diferents grandàries, de manera que uns moren abans que els altres, i després els porten tots junts al crematori, alguns encara vius. Les denúncies poques vegades prosperen en els jutjats i tot just arriben als mitjans de comunicació." El Semanal (nº 924 10-7-2005)

La principal causa: LA SUPERPOBLACIÓ.

Estudis realitzats a l'Estat Espanyol, revelen que ja no solament s'abandonen animals en els mesos de vacances, sinó que es fa per igual durant tot l'any. Això es deu al fet que les causes que provoquen l'abandonament, ja no estan únicament en la compra irreflexiva de cadells com a regals per a Nadal, i que quan arriben les vacances, s'abandonen.

Això continua succeint, però **una altra circumstància està sobrepassant aquesta primera, i és la falta de control de la natalitat en les mascotes, que provoca un excés d'animals sense lloc definit.** El 75% dels gossos i el 96 % dels gats abandonats provenen de ventrades casolanes que després es tracten de "col·locar" entre familiars i veïns, que sense temps a reflexionar pros i contres, accepten d'irresistible cadellet, abandonant-lo al cap de poc temps quan es fa gran o quan sorgeixen els primers problemes de convivència.

La Fundació Altarriba (una de les protectores amb més pes del país) corrobora aquest fet: *"El 90% dels animals abandonats no han nascut en criadors especialitzats ni han estat venuts en botigues legals: procedeixen de casa ("quina il·lusió em fa una ventrada, estic buscant un nuvi a la meua gossa, els veïns m'han demanat cadells de la meua i els tinc tots col·locats, vaig a criar a casa per a vendre en diner negre per sota del preu de mercat, ha estat una negligència i m'han prenyat la gata", etc.). La realitat, és que la cria casolana anunciada i venuda per Internet, cartells en fanals, i anuncis d'adopció, llança a les carreteres i a la mort a milers d'animals cada any"*.

Algunes Administracions ja han començat a prendre mesures: la recent llei de Protecció dels Animals de Catalunya, 22/2003 (article 30.3.f), **estipula com a falta greu, amb multes de fins a 2.000 euros, la venda d'animals per part de particulars sense els permisos convenients, així com també la publicació d'anuncis en revistes oferint animals.** Encara que aquestes mesures encara disten molt de les quals s'apliquen per ex. a Alemanya i Suïssa, on la esterilització i el microxip són obligatoris per a aturar els naixements incontrolats i l'abandonament.

L'única solució: LA ESTERILITZACIÓ.

Per a frenar aquesta dramàtica situació i aquesta contínua creació de mascotes sense una llar definida, **la esterilització és l'única alternativa.** A més aquesta pràctica proporciona nombrosos avantatges i no suposa cap alteració a la vitalitat, ganes de jugar o intel·ligència de l'animal.

Però a Espanya esterilitzar segueix sent un tabú, **som el país d'Europa que menys esterilitza les seves mascotes**, persisteixen falses creences entorn d'aquest tema que fa que molts propietaris d'animals, ja sigui per irresponsabilitat o per un amor mal entès, no esterilitzin els seus animals, contribuint així al gran problema.

Mites erronis sobre LA ESTERILITZACIÓ.

"Em fa pena operar-li i anul·lar-li la seva vida sexual". Els animals no viuen la sexualitat com els humans, perquè no han donat el pas emotiu que això implica. Per a un animal, el sexe és únicament un procés físic i una exigència hormonal de reproducció, no tenen una necessitat sentimental com els humans. No l'humanitzis en el que no toca, és una decisió absolutament pel seu bé.

"En què beneficia la seva salut?". Tant en gossos com en gats evitarà en la femella l'aparició de tumors mamaris, piometras (infeccions de matriu) i quists en els ovaris. En els mascles, tumors testiculars, hèrnies perianals, tumors de glàndules hepatoides i quists prostàtics.

"És bo per a una femella criar almenys una vegada". No hi ha evidència mèdica que sostingui aquest argument. Tot el contrari, quan més primerenca sigui la esterilització (abans del primer zel), menys riscos de patir les malalties anteriorment esmentades.

"Engreixa i li canvia el caràcter?". Un animal que s'alimenta de forma inadequada engreixarà, operat o no, per tant en ambdós casos hem de tenir la mateixa precaució a controlar el seu menjar i a facilitar que faci l'exercici físic adequat per a estar sa. Respecte al caràcter, només es modifiquen aquelles conductes lligades a les hormones, com ara miols, marcatge amb orina i certes conductes agressives.

"És mascle, no és necessari castrar-lo". Els mascles sense castrar són gran part del problema, solen escapar-se i són capaços de prenyar diverses femelles en un sol dia, alhora que contreure malalties, provocar baralles, augmentar la seva agressivitat o morir en el camí.

"La meua mascota és de raça i em fa il·lusió tenir cries". Segons un estudi elaborat per ADDA (Associació Defensa Drets dels Animals), el 42% dels animals abandonats són de raça, sent el pastor alemany el més abandonat. Criar animals mentre milers moren no és assenyat i si és per a lucre personal, un delictes. A més no és tasca fàcil, ja que s'ha de conèixer a fons les peculiaritats de cada raça, molts poden néixer amb problemes congènits fruit de aparellaments indiscriminats o poden morir en el part.

"Vull tenir un fill del meu animal". Cap fill de la teua mascota serà la seva fotocòpia. És comprensible que vulguis perllongar la seva existència, però no busquis expressament reemplaçar-lo per un altre de la seva sang. Deixa que sigui especial i únic, i quan s'hagi anat, dóna't el temps que necessitis per a compartir la teua vida de nou amb un altre animal. El pitjor homenatge que pots fer a la teua mascota és arriscar-te a provocar el dolor extrem als seus descendents.

Gat torturat denunciat per PACMA (Guadalajara 7-12-2004)

"Jo em responsabilitzaré dels cadells". Pot ser que tu tinguis persones de la teua confiança a qui donar les cries de la teua mascota. Però pensa, que si cadascuna d'aquestes persones té la mateixa il·lusió que tu, també faran cria, i continuaran repartint cadells sense un control i registre. Una femella (gossa o gata) comptant que tingui dues ventrades a la seva vida i els seus descendents facin el mateix, poden donar lloc al cap de 5 anys a 40.000 animals, dels quals amb tota seguretat el 90% hauran mort en gosses, cunetes, enverinats, torturats, etc. I tot això serà responsabilitat del propietari de l'animal inicial.

Reflexiona, la esterilització és l'única solució!